ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **K. K.,** zast. JUDr. Františkem Mozgou, advokátem, se sídlem Špitálka 41, Brno, proti žalovanému: **Policejní prezident Policie České republiky,** se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2011, č. j. 5 Ca 110/2008 - 41,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Policejní prezident Policie České republiky (dále jen „žalovaný“) rozhodnutím ze dne 29. ledna 2008, č. j. PPR-1255/K-PK-2007, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí ředitele Policie České republiky, správy Jihomoravského kraje, ze dne 18. 12. 2003, č. SJMK-2538/2003, a toto rozhodnutí potvrdil. Rozhodnutím prvostupňového orgánu byl žalobce – praporčík K. K. ze Správy Jihomoravského kraje, služby dopravní policie, odboru dopravní policie, skupiny silničního dohledu dnem 1. 1. 2004 zařazen do 7. platové třídy, funkce 3.2.1, policejní inspektor podle 55 odst. 1 zákona č. 186/1992 Sb. o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, § 4 zákona č. 143/1992 Sb. o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech, a podle § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. o službách a správě.

Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, v němž namítal, že mu přísluší zařazení do osmé platové třídy, neboť jako policejní inspektor skupiny silničního dohledu pracuje i s technickými prostředky tyto činnosti jsou

dle katalogu prací zařazeny do osmé platové třídy (část 3.2 Policie, funkce 3.2.1 policejní inspektor).

V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zejména zdůraznil, že za rozhodující nelze považovat to, zda žalobce při výkonu služby používá technické pomůcky nebo prostředky, jejichž obsluhu a používání upravují závazné pokyny policejního prezidenta a metodické pokyny ředitele služby dopravní policie Policejního prezidia České republiky. Užití technických prostředků nemůže být samoúčelné, nýbrž musí být chápáno ve vztahu k vykonávaným činnostem. Rozhodující je proto skutečnost, že po žalobci není požadována jako činnost objasňování přestupků, nýbrž jejich vyřizování v blokovém řízení. Možné využití technických prostředků a pomůcek (např. vysílačky, měřiče rychlosti, přístroje pro měření alkoholu v dechu) nelze tedy považovat za kritérium pro zařazení do 8. platové třídy, neboť katalog prací uvádí pouze možnost a nikoli povinnost jejich využití. V případě nevyužívání technických prostředků při výkonu služby by při aplikaci výkladu, podmiňujícího zařazení policistů do 8. platové třídy také využíváním takových prostředků, bylo nutno policisty vždy zařadit do 7. platové třídy bez ohledu na vykonávané pracovní činnosti. Z uvedených důvodů žalovaný přijal závěr, že zařazení žalobce je nejen v souladu s organizačním řádem Policie České republiky, správy Jihomoravského kraje, platnou systemizací pracovních (služebních) míst, která účelně a racionálně pokrývá funkcemi všechny činnosti útvaru, popisuje funkce (služební činnosti), ve které je zcela přesně a konkrétně vymezena činnost vykonávaná v rámci zastávané funkce, ale i s charakteristikou platové třídy a katalogem prací, který je přílohou nařízení vlády č. 469/2002 Sb. V souladu s těmito materiály a podle § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. byl žalobce zařazen do platové třídy, ve které jsou v katalogu prací zahrnuty příklady prací porovnatelné s požadovanou prací z hlediska složitosti, odpovědnosti, psychické a fyzické náročnosti.

Proti rozhodnutí žalovaného brojil žalobce žalobou, o níž rozhodl Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 24. 6. 2011, č. j. 5 Ca 110/2008 - 41, tak, že žalobu zamítl. V odůvodnění svého rozsudku městský soud velmi podrobně a srozumitelně vyložil zásadní skutečnost pro zařazení do určité platové třídy, kterou je nejnáročnější vykonávaná práce, s důrazem na to, že používání různých technických prostředků a pomůcek nelze samo o sobě považovat za relevantní pro určení druhu práce ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb., neboť se jedná pouze o prostředek umožňující, resp. usnadňující, výkon práce. Žalobcem vykonávané práce nelze charakterizovat jako činnosti uvedené v katalogu prací pro 8. platovou třídu. Žalobce se nezabýval odhalováním, objasňováním a vyřizováním přestupků, svěřených do působnosti policie, nýbrž jen projednáváním přestupků, svěřených do působnosti policie v blokovém řízení.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále také „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), tedy z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení a z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. Stěžovatel uvedl, že byl zařazen do 7. platové třídy v rozporu s tím, jaké vykonává pracovní činnosti ve skutečnosti. Tvrdí, že jde o činnosti uvedené v 8. platové třídě a městskému soudu vytkl, že pokud by se zabýval praktickou každodenní činností stěžovatelů, musel by dospět k závěru, že

nevykonává svoji činnost pouze v souvislosti s blokovým řízením, nýbrž se zabývá také činnostmi, které v blokovém řízení řešit nelze. Stěžovatel tvrdí, že městský soud se náročností jejich skutečné práce vůbec nezabýval. Městskému soudu vytkl nesprávnou interpretaci příloh nařízení vlády č. 469/2002 Sb. v úvaze o tom, které práce vykonává policejní inspektor v 7. a 8. platové třídě. Proto také nesprávně vyložil ustanovení § 3 odst. 1 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, podle kterého je třeba zaměstnance zařadit do takové platové třídy, odpovídající nejnáročnější vykonávané práci dle katalogu prací, kterou na zaměstnanci zaměstnavatel vyžaduje.

Ve vyjádření ke kasační stížnosti žalovaný zdůraznil správný názor městského soudu, kterým se vypořádal se zásadní námitkou žalobce, že vykonává činnosti zařaditelné do 8. platové třídy, *[n]eboť řeší i přestupky, které nelze vyřešit v blokovém řízení, a to přestupky podle § 23 odst. 1, písm. k) a přestupky § 22 odst. 1, písm. a) zákona o přestupcích. Tyto přestupky nemůže policie projednat (rozhodnout o nich) podle § 52 písm. b) přestupkového zákona mimo blokové řízení a jejich projednání nebylo policii svěřeno ani zvláštním právním předpisem.* Žalovaný se ztotožňuje s názorem městského soudu, že pracovní požadavky dle katalogu činností (příloha nařízení vlády č. 469/2002 Sb.), charakterizující zařazení policisty do 8. platové třídy, žalobce svou pracovní činností nesplňoval. Tomu také odpovídá tvrzení samotného žalobce, že v případě, kdy nemohl přestupek řešit v blokovém řízení, předal věc k vyřízení v přestupkovém řízení. Pracovní činnosti žalobce tedy odpovídají 7. platové třídě.

Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2, 3 s. ř. s. vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná. Žalobce nesouhlasí se zařazením do 7. platové třídy z toho důvodu, že vykonává pracovní činnosti, podle jeho názoru splňující požadavky pro zařazení do vyšší, tedy 8. platové třídy. Souhrnně se jedná o veškeré výkonné činnosti spojené s činností dopravní policie a to právě s využitím technických prostředků a pomůcek, vztahujících se k charakteristice prací uvedených v 8. platové třídě.

Problematikou zařazení policistů do příslušných platových tříd se Nejvyšší správní soud zabýval v několika rozhodnutích. Význam užití technických prostředků a pomůcek při pracovní činnosti policisty v takové souvislosti řešil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 29. 11. 2007, č. j. 3 Ads13/2007 - 78. Vzhledem k přesvědčivosti rozhodnutí uvádí zde soud významnou část argumentace rozsudku: *Soud prvního stupně pochybil, když jako rozhodné kritérium pro žalobcovo zařazení do 8. platové třídy, funkce policejní inspektor 3.2.1., podle přílohy k nařízení vlády č. 469/2002 Sb., kterým se stanoví katalog prací a kvalifikační předpoklady, a kterým se mění nařízení vlády o platových poměrech zaměstnanců ve veřejných službách a správě, posuzoval žalobcovo využívání technických prostředků nebo pomůcek, které může podle náplně služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 při výkonu služby používat. Nejvyšší správní soud souhlasí s názorem stěžovatele* (policejní prezidium*) vyjádřeným v kasační stížnosti, podle kterého skutečnost v podobě využívání shora zmíněných přidělených technických prostředků a pomůcek není sama o sobě důvodem k zařazení*

žalobce do 8. platové třídy. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 143/1992 Sb. a § 2 a § 3 nařízení vlády č. 330/2003 Sb. (s účinností od 1. 1. 2007 zrušeno zákonem č. 262/2006 Sb., zákoníkem práce – pozn. soudu) se zaměstnanec zařazuje do platové třídy, ve které je v katalogu prací zařazena nejnáročnější práce, jejíž výkon zaměstnavatel na zaměstnanci požaduje. Používání přidělených technických prostředků nebo pomůcek nemůže být samoúčelné, nýbrž je spojeno s činnostmi uvedenými v charakteristice 8. platové třídy v příloze k nařízení vlády č. 469/2002 Sb. Podle dikce odst. 1 charakteristiky 8. platové třídy právní úprava počítá s jejich možným využíváním. Jedná se o zvláštní a specifické technické prostředky a pomůcky vztahující se k výkonu služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, zbraněmi, střelivem a výbušninami, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Oproti tomu při plnění základních úkolů policie podle charakteristiky 7. platové třídy, není možnost využívání přidělených technických prostředků a pomůcek zmíněna. Neznamená to však, že by policista zařazený v 7. platové třídě při plnění základních úkolů policie přidělené technické prostředky a pomůcky nevyužíval. Podle Nejvyššího správního soudu se jedná o obecné, či běžné technické prostředky a pomůcky, které slouží jak k plnění základních úkolů policie, tak i případnému odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení, proto policista zařazený v 7. platové třídě nepochybně též využívá tyto základní technické pomůcky a prostředky. Policista zařazený v 8. platové třídě může navíc využívat speciální technické prostředky a pomůcky, a to v rámci odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Tato skutečnost podle Nejvyššího správního soudu znamená, že výkon služby policie podle 8. platové třídy, spočívající v odhalování, objasňování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, je činnost kvalitativně odlišná a náročnější, než je odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení u policistů zařazených v 7. platové třídě.

Podle Nejvyššího správního soudu je důvodem pro zařazení žalobce do 7. platové třídy zejména jeho činnost v souvislosti s přestupky v blokovém řízení. Přidělené technické prostředky a pomůcky žalobce používá při odhalování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie, a to pouze v rámci blokového řízení. Jednou z charakteristik blokového řízení podle § 84 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, je, že přestupek v něm lze projednat za předpokladu, že byl spolehlivě zjištěn. K tomu žalobce disponuje shora vymezenými technickými prostředky a pomůckami, bez jejichž použití by tomuto úkolu, především ohledně dopravních přestupků, nebyl s to dostát. Přisvědčení argumentaci žalobce by vedlo k absurdním závěrům, že policista zařazený v 7. platové třídě by nemohl používat žádné přidělené technické prostředky a pomůcky, čímž by zřejmě nemohl vyřizovat přestupky v blokovém řízení, neboť při absenci běžných technických prostředků a pomůcek by přestupek nemohl být spolehlivě zjištěn.

Obdobně Nejvyšší správní soud argumentuje v rozsudku ze dne 12. 9. 2008, č. j. 6 Ads 3/2008 - 77: *Pokud skutečná pracovní náplň žalobce plně odpovídá jeho pracovní činnosti v rozsahu 7. platové třídy, není zároveň přikázané využívání technických pomůcek a prostředků pro účely řádného vykonávání této činnosti důvodem k zařazení žalobce do 8. platové třídy. Podmínění používání technických prostředků (např. vysílačka, měřiče rychlosti, přístroje pro měření alkoholu v dechu) pouze pro výkon činností policistů zařazených do 8. (a případně vyšší) platové třídy, by totiž mohlo ve svém důsledku znemožnit výkon činnosti policie jako takové, zejména na úseku dohledu nad bezpečností a dopravou.*

Pro zařazení pracovníka do příslušné třídy tedy není rozhodující použití technických prostředků, byť speciálních, využitelných pro činnosti typické pro určitou platovou třídu. Rozhodující je sama pracovní činnost, pro kterou jsou uvedené prostředky využity. Katalog prací (příloha nařízení vlády č. 469/2002 Sb.), v oddílu 3.2. Policie, bodu 3.2.1. Policejní inspektor charakterizuje 7. platovou třídu činnostmi *Plnění základních úkolů policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností a dopravou...s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení.* Práce, zařazené do 8. platové třídy, charakterizuje jako *Výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností a dopravou...s možným využíváním technických pomůcek a prostředků, jehož součástí je odhalování, objasňování a vyřizování přestupků, svěřených do působnosti policie.* Po 31. 3. 2006 je v působnosti policie projednávání přestupku (mimo blokové řízení) pouze na úseku ochrany před alkoholismem a jinými toxikomaniemi, a to ve specifickém případě podle § 30 odst. 1, písm. j) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích (neoprávněné přechovávání omamné nebo psychotropní látky, v malém rozsahu a pro osobní potřebu). Pokud tedy žalobce tvrdí, že vykonává i činnosti, které spadají svou povahou do 8. platové třídy, nemůže se jednat o tvrzení pravdivé. Skutkově vzato je možné přisvědčit, že žalobce vykonává i jiné činnosti, než odhalování a vyřizování přestupků v blokovém řízení, avšak onu kvalifikovanější činnost objasňování přestupku vykonávat vlastně nemůže a sám ostatně potvrdil, že ani nevykonává. Tomu, co sám nazývá výkonnou činností (na úseku objasňování přestupků) spojenou s činností dopravní policie, právě chybí ona složka vyšší kvalifikace, odlišující zařazení prací do uvedených platových tříd, a to bez ohledu, zda k tomu využívá třeba i specifické technické prostředky a pomůcky. Ve skutkově shodné věci se obdobně k problematice vyjádřil také Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 23. 2. 2010, č. j. 6 Ads 63/2010 - 160: *...zařazení stěžovatelů do 8. platové třídy by přicházelo v úvahu především tehdy, pokud by po nich byla požadována činnost spočívající v objasňování přestupků a nikoliv pouze vyřizování přestupků v blokovém řízení...ani z dokazování nevyplynulo nic, co by nasvědčovalo tomu, že stěžovatelé vykonávají činnosti související s objasňováním přestupků. Uvedli, že jejich skutečná pracovní náplň vyplývá jednak z náplně služební činnosti ze dne 8. 1. 2004 a posléze z 9. 5. 2005 a dále i z knihy denní instruktáže, ve které jsou zaznamenány denní pracovní úkoly policistů a z těchto záznamů je zřejmé, že tato náplň policistů se po jejich přeřazení do 7. platové třídy nezměnila. Z uvedené náplně služební činnosti a dále z knihy denní instruktáže, však nelze dovodit, že by po stěžovatelích bylo vyžadováno objasňování přestupků. Závěr městského soudu, že stěžovatelům není svěřováno objasňování a vyřizování přestupků je tak správný, takže jejich zařazení, pokud jde o nejnáročnější práci, kterou mají vykonávat, proto odpovídá 7. platové třídě.*

Uvedený závěr platí také v rozhodovaném případě. Ze shora uvedených důvodů je zřejmé, že žalobce ve své činnosti na úseku dopravní policie nemůže vykonávat činnosti, které by opravňovaly jeho zařazení do vyšší platové třídy. Z tohoto hlediska je bezvýznamné, zda a jak se městský soud zabýval porovnáním zařazení policisty do platové třídy a zněním katalogu prací a případně dalšími podobnými úvahami. Zmíněný katalog prací představuje dostatečně srozumitelný a jednoznačný předpis, jehož použitelnost není zpochybněna ani ve vztahu k základní právní normě v této oblasti, totiž zákonu č. 143/1992 Sb. Vzhledem ke zjištěným skutečnostem nelze souhlasit s žalobcem, že by napadený rozsudek trpěl vadou dle § 103 odst. 1, písm. a) s. ř. s. Jak bylo shora vyloženo,

městský soud správně posoudil činnosti žalobce po stránce právní i faktické a správně také na zjištěný skutkový stav aplikoval relevantní právní úpravu dle zákona č. 143/1992 Sb. o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a některých dalších organizacích a orgánech i nařízení vlády č. 469/2002 Sb. a č. 330/2003 Sb. Rovněž uplatněný důvod dle § 103 odst. 1, písm. d) není oprávněný. Rozsudek městského soudu je srozumitelný, je přesvědčivě zdůvodněn a nelze z ničeho usuzovat ani na to, že by trpěl takovou vadou, která by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Nejvyšší správní soud proto neshledal, že by byly dány důvody pro zrušení napadeného rozsudku podle § 103 odst. 1 písm. a), d) s. ř. s., kasační stížnost byla proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodná zamítnuta.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovateli právo na náhradu nákladů nepřísluší vzhledem k neúspěchu v řízení, žalovanému proto, že mu žádné náklady nad rámec, vyplývající z jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. listopadu 2011

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu